

TỪ CHUYỆN THƯƠNG CHÓ CỦA NGƯỜI NHẬT ĐẾN YÊU MÈO CỦA NGƯỜI VIỆT

Lê Văn Thọ

Trường Đại học Nông Lâm Tp.HCM

Etsumi Ogino vừa nhìn thấy tám ảnh của bầy chó chăn cừu bị bỏ rơi đứng ngơ ngác trên đường phố vắng tanh trong vùng nhiễm xạ, chúng đã gợi nhớ cho cô về con chó 13 năm tuổi của mình cũng bị thất lạc và thôi thúc cô ta tổ chức một đoàn đi cứu hộ 20 con chó từ vùng thiệt hại ở nhà máy điện hạt nhân Fukushima số 1 sau sự cố động đất và sóng thần ngày 11-3-2011 tại Nhật Bản.

BẮT CHẤP HIỂM NGUY ĐI CỨU BẦY CHÓ LẠC

Bức ảnh của đàn chó lạc xuất hiện trên website của nhật báo Asahi Shimbun đứng thần thờ trên đường phố không một bóng người thuộc thành phố Minami Soma, nơi mà trước đó người dân đã phải đi sơ tán vì phóng xạ.

Ogino 56 tuổi, là nữ tình nguyện viên của đội bảo vệ động vật thuộc quận Chiba, vốn rất thương yêu loài chó, nghĩ rằng “*mình phải hành động ngay để cứu đàn chó*”. Thế là cô vội liên lạc với phóng viên của hãng thông tấn AP là Eric Talmadge và phòng viên ảnh Hiro Komae. Họ cho biết bức ảnh được chụp vào hôm 7-4-2011 và cung cấp thêm một số thông tin cần thiết về nơi ở của những chú chó lang thang này. Cô kết nối với đội cứu hộ chó chăn cừu, thông qua thư điện tử và internet, từ đó chủ nhân của những con chó trên nhanh chóng được xác định, đó là một người gây giống chó ở thành phố Minami Soma và xin phép người chủ để đến giải cứu cho đàn chó.

Sáng chủ nhật (10-4-2011), nhóm gồm 7 tình nguyện viên rời Tokyo lên đường đi cứu hộ đàn chó, với lòng thương yêu đàn chó vô hạn, họ bắt chấp hiểm nguy do phóng xạ, trong đoàn chỉ một số người có y phục chống xạ còn số khác chỉ mặc áo đi mưa bằng vinyl, họ đã gặp thêm 3 tình nguyện viên khác nữa cùng nhập đoàn thuộc thành phố Minami Soma là những người cũng bị thất lạc chó.

Khi đến nơi, họ thấy những con chó đang ở nhà ga Okada, gần nhà của người chủ, dường như chúng đang trông ngóng chủ của nó. May nhờ một số thức ăn khô và nước uống được để lại vì vậy mà chúng không bị chết đói. Đã lâu rồi chúng không nhìn thấy bóng người, vì vậy khi những tình nguyện viên đến gần, bầy chó có vẻ lo lắng và run rẩy, phải mất một hồi lâu mới bắt được chúng.

Cuối cùng có tổng cộng có 20 con chó chăn cừu đã được giải cứu, trong đó một số chó đã có người nhận nuôi, số còn lại được gửi đến bệnh viện thú y địa phương ở quận Kanagawa. Lòng thương chó của người Nhật thật tuyệt vời!

(Phỏng theo Japan's Dogs Rescued)

TỔ ẤM TUYỆT VỜI CHO NHỮNG CHÚ MÈO VÔ GIA CƯ

Có thể nói rằng vợ chồng Anh Ph. và chị Ch. là người yêu thương loài mèo nhất hiện nay mà tôi biết được, thương chó và yêu mèo hơn cả bản thân mình! Anh chị vui vẻ khoe hiện nay trong nhà có hơn 200 đứa con, đó là 200 con mèo bệnh bị chủ bỏ rơi ở bờ rác, lề đường mà anh chị đã mang về để nuôi trong 16 năm qua.

Câu chuyện được bắt đầu từ năm 1996, khi đang ở quận 9 thành phố Hồ Chí Minh, lần đầu tiên chị nhặt được 4 con mèo đem về nhà, là lúc chị yêu thương chúng một cách kỳ lạ và xem chúng như những đứa con cưng của mình. Cứ thế từ ngày này qua ngày khác, không kể lúc nắng lúc mưa, cứ mỗi lần trên đường đi làm về, anh chị cho xe chạy chậm chậm mỗi khi đi qua các bờ rác, công viên, siêu thị Metro, trên các vỉa hè vắng vẻ, hoặc lẫn trong những đám rác, cỏ khô... hình như anh chị có một giác quan đặc biệt để nhận biết ở nơi nào có mèo con hoặc mèo bệnh bị chủ bỏ rơi để tìm nhặt từng con đem về nhà kiên trì điều trị bệnh và nuôi dưỡng.

Đa số các con mèo anh chị nhặt được đều trong tình trạng ốm yếu, bệnh tật, tiêu chảy, bệnh ngoài da, sa tròng trắng, suy dinh dưỡng... và thậm chí rất hôi hám, anh chị phải chăm sóc đặc biệt cho từng con như nuôi người bệnh, cho uống từng ngụm sữa, cấp thuốc cho đến khi chúng khỏe mạnh hẳn là anh chị mới yên lòng.

Thời gian yên ắng trôi qua được 10 năm ở quận 9 thành phố HCM, số mèo và chó tăng lên ngày càng nhiều. Để có đủ thời gian chăm sóc cho những con thú cưng, anh chị phải nghỉ làm việc ở cơ quan để dành toàn bộ thời gian cho đàn mèo. Sau này do chó bán được giá, những chó sống lang thang ngoài đường bị người ta nhặt đem bán hết nên anh chị không tìm được chó bị bỏ rơi để nuôi, vì thế số chó không tăng lên mà phần đông là mèo. Do nơi ở của anh chị nằm trong vùng đất bị giải tỏa, thế là anh chị phải tìm nơi ở mới sao cho xa khu dân cư, rộng rãi và thoáng mát để việc nuôi mèo không ảnh hưởng đến ai. Thế là anh chị đã dời về Vĩnh Cửu, Đồng Nai được 5 năm nay và dành toàn bộ ngôi nhà cấp 4 rộng 200m² để nuôi mèo. Trong nhà từ phòng khách, phòng ngủ, nhà bếp, nhà tắm, nhà vệ sinh... ở bất cứ nơi đâu cũng có mèo.

Ngoài số mèo bị bỏ rơi mà anh chị tự đi nhặt từ các nơi về, người dân trong vùng biết chuyện nên cũng đem mèo bệnh đến bỏ trước nhà chị khi điều trị không hết bệnh hoặc không muốn nuôi. Một nguồn mèo khác nữa là từ Chùa Dược Sư quận Bình Thạnh do người dân đem bỏ vào chùa, các sư cô phải nhờ anh chị đến nhận về nuôi hộ.

Từ những con mèo con bệnh tật và èo uột trước đây, nhờ sự chăm sóc mát tay của hai anh chị, giờ chúng đã sồn sồn khỏe mạnh và có khoảng vài chục con mèo cái đã đến tuổi sinh nở làm cho số lượng mèo con tăng lên nhiều, có lúc lên đến trên 50 mèo con. Mỗi ngày có tới 3 con mèo cái đẻ. Hễ mèo đẻ càng nhiều, mèo con càng đông là lúc anh chị phải làm việc vất vả nhất. Hầu như toàn bộ thời gian trong ngày là dành hết cho mèo. Một ngày anh chị chỉ dành cho mình được từ 4-5 tiếng đồng hồ. Buổi sáng anh chị phải dậy sớm chỉ kịp uống một ly cà phê rồi bắt đầu công việc chăm sóc cho bầy mèo, có khi mệt quá chỉ uống một ly sữa rồi ngủ luôn và bỏ bữa ăn trưa, mỗi ngày chỉ ăn một bữa chính vào chiều tối. Rồi anh chị phải tranh thủ đến tiệm bán gà rán KFC để kịp lấy thức ăn về cho mèo. Anh chị bật mí trước đây mèo hay bị bệnh tiêu chảy lắm kể cả lúc cho ăn thức ăn viên dành cho mèo nhập từ nước ngoài. Nhưng từ khi cho ăn thêm xương gà và thịt gà KFC thì chúng hết tiêu chảy và con nào cũng khỏe mạnh, lớn nhanh.

Khi được hỏi với số mèo đông như vậy thì anh chị phải chi tiêu cho chúng một tháng khoảng bao nhiêu tiền? Anh chị cười cười và nói không tính cụ thể được nhưng bình quân chi phí cho tiền ăn và thuốc men một tháng cũng mười mấy triệu, có tháng cao điểm lên tới 30 triệu đồng. Dù tốn nhiều tiền và công sức kể cả ảnh hưởng đến sức khỏe của bản thân mình, nhưng tình yêu của anh chị dành cho loài mèo không hề thay đổi và rất lấy làm hạnh phúc khi đã gây dựng được một tổ ấm tuyệt vời cho những chú mèo bệnh tật, vô gia cư. ***Lòng thương chó của người Nhật và lòng yêu mèo của người Việt Nam trên cả tuyệt vời!***